

Skrappere regler for familiesammenføring eller fælles regler for familiesammenføring?

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Helge Bo Jensen for en kort bemærkning, og det er den tredje og sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Den konservative ordfører siger, at ikke alle skal hertil. Det er jo en klar melding. Det er vækst og velstand og forskellige andre gode ting, der skal til i den tredje verden. Det er også fine synspunkter, men hvad er meningen? Går De Konservative ind for, at ingen skal hertil, synes De Konservative, at det er en positiv udvikling, at murene omkring Fort Europa bliver så høje, at fattige mennesker i den tredje verden, der flygter fra nød og elendighed, skal betale prisen, og prisen er deres liv?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til hr. Helge Bo Jensen: Jeg synes bestemt, det er en høj pris, de mennesker, der forsøger at flygte, betaler, og derfor er min pointe også, at det allerbedste, vi kan gøre, er at sørge for, at de ikke har behov for at flygte. Det er den allerallerbedste måde, vi kan hjælpe mange af de mennesker på.

Til fru Elisabeth Arnold, som også tidligere spurgte til masseflygtninge: Jeg er sådan set åben over for, at EU laver et fælles regelsæt i det tilfælde, at der udbryder borgerkrig, eller hvad ved jeg, i et eller andet land, hvor der lige pludselig er en voldsom tilstrømning af flygtninge. Det, der så bare er den konservative betingelse, er, at de får midlertidig opholdstilladelse og ikke efter et par år får lov at blive her permanent.

Vores holdning er sådan set, at mennesker i nød skal hjælpes, men den dag, nøden ikke er der længere, den dag, der er fred og ro i deres land, synes vi, at de skal vende hjem og hjælpe med til at genopbygge deres land.

Så hvis det er sådan, at de to synspunkter kan sammenholdes – sådan er det i Tyskland – er vi sådan set åbne over for det. Europa kan ikke lukke øjnene for verdens problemer og verdens sorger; Europa skal også være med til at tage sin del af ansvaret.

Så spørger fru Elisabeth Arnold, om jeg er tilhænger af skrappe regler herhjemme eller er tilhænger af fælles regler. Det er jo lidt sådan en

diskussion, der ikke har noget som helst sort og hvidt svar, for som udgangspunkt mener Det Konservative Folkeparti, at forbeholdet skal afskaffes, og dermed er vi også tilhængere af, at der skal være fælles regler, men i den konkrete sag bliver man jo nødt til at vente og se, hvordan udspillet bliver i sidste ende, før man kan tage endelig stilling til, om man synes, det er noget, der er fornuftigt for Danmark at tilslutte sig eller ej.

Det svarer fuldstændig, vil jeg gerne sige til fru Elisabeth Arnold, til den diskussion, vi har, når vi taler om indre marked-regler. De fleste her er tilhængere af det indre marked, men det hænder altså, at der kommer et forslag, der går Danmark imod, og som vi stemmer imod, og sådan er det. Selv om man godt kan hylde principperne og de langsigtede perspektiver, sker det altså, at der en gang imellem dumper et forslag ned, som man ikke kan tilslutte sig. Og den nuanerede, brogede verden eksisterer også, når det drejer sig om de retslige og indre anliggender.

Så spørger hr. Knud Erik Hansen om forbehold og forbeholdsbegrænsninger. Det, der er problemstillingen i Danmark, og det, som alle de andre lande ved, er, at vi kun er med ikke engang på en halv billet, men måske på en tiendedel billet, vil jeg gerne sige til hr. Knud Erik Hansen.

Jeg synes ikke, det er ærligt i forhold til den danske befolkning, at et parti som SF både blæser og har mel i munden, for det er jo det, der er tilfældet. Den ene dag bilder SF befolkningen ind, at vi har det her forbehold, uha, vi kører vores eget løb, og den næste dag går SF ud og er egentlig fortalende for, at vi gør hundrede procent, hvad Europa-Kommissionen giver os besked på, og det synes jeg ikke er et godt udgangspunkt.

Jeg har det nu engang bedst med, at den danske indflydelse bliver brugt hundrede procent, specielt hvis vi skal have regler, der er fuldstændig ensartede i forhold til det, de andre lande har.

Derfor er det, der tjener danske interesser bedst under alle omstændigheder, under alle forhold, at vi får fjernet forbeholdet, så Danmark sidder med ved bordet, tager medansvar for de ting, der sker, og sådan at vi har mulighed for at sige fra, hvis der er nogle regler, som vi mener udvikler sig i en forkert retning. Den mulighed har vi ikke fuldt ud i dag; det er konsekvensen af vores forbehold.